

ע"פ 8960/16 - יצחק אלחנן בן עמי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 8960/16

לפני: המבקש:
כבוד השופטת ע' ברון
יצחק אלחנן בן עמי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים ב-ת"פ 35500-07-15 שניתן על ידי כבוד השופטת ר' פרידמן-פלדמן ביום 9.10.2016

תאריך הישיבה: כ"ו בחשון התשע"ז (27.11.16)

בשם המבקש: עו"ד מיכאל עירוני, עו"ד מעיין נופר עמון
בשם המשיבה: עו"ד הילה גורני

החלטה

1. לפניי בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופטת ר' פרידמן-פלדמן) ב-ת"פ 35500-07-15 מיום 9.10.2016. במסגרתו הושת על המבקש עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו - מיום 6.7.2015 עד 10.9.2015; ומיום 31.11.2015 עד 13.12.2015. בנוסף הושת על המבקש מאסר על תנאי של 6 חודשים ופיצוי למתלונן בסך 10,000 שקלים.

2. בכתב האישום, לאחר שתוקן בשלישית, יוחס למבקש ביחד עם נאשמים אחרים ניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין בצירוף סעיפים 335(א)(2) וכן סעיפים 25 ו-29 לחוק. על פי עובדות כתב האישום, ביום שבת, 4.7.2015, המתלונן ובני משפחתו שהו בבריכת השחייה במלון "גני ירושלים". בסמוך לשעה 17:00 הנאשמים ובהם המבקש השתוללו וזרקו חפצים לבריכה. משביקש המתלונן שהנאשמים יחדלו ולאחר שיצא מן הבריכה כשהוא מחזיק בבתו בת החמש, הלכו הנאשמים בעקבותיו, התנפלו על המתלונן, קיללו אותו ואף איימו עליו. משהבחינה אשת המתלונן במתרחש, רצה לעברו ולקחה ממנו את הילדה. אחד מהנאשמים פנה אל עבר המתלונן וחיבט בו בחוזקה, וכתוצאה מכך איבד האחרון את שיווי משקלו ונפל. בעודו שרוע על הרצפה הנאשמים בעטו בו בגופו ובראשו והכו אותו. כתוצאה נגרמו למתלונן חשד לשבר באף, המטומה מתחת לעין, חתך בלחי ושפשופים בשפה העליונה ובגב. המבקש הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון, כאשר לא הייתה הסכמה בנוגע לעונש.

3. המבקש הגיש הודעת ערעור על חומרת העונש במסגרתה טען כי היה מקום שבית המשפט המחוזי יאמץ על המלצת שירות המבחן ויסתפק בעונש של מעצר שירוצה בעבודות שירות ותשלום פיצוי למתלונן. כך במיוחד לנוכח גילו הצעיר של המבקש ובהיעדר עבר פלילי, למעט אירוע משנת 2015 שבו נדון המבקש בבית משפט לנוער ללא הרשעה בגין עבירת גניבה. בד בבד עתר המערער לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהושת עליו. לטענתו, אם לא תתקבל בקשתו, עלול הערעור שהגיש להתייתר.

באת כוח המשיבה מצדה מתנגדת לעיכוב הביצוע. היא מפנה לכך שככלל יש מקום להורות על ריצוי המאסר עם מתן גזר הדין, כאשר עיכוב ביצוע הוא החריג לכלל. ועוד לטענת המשיבה, מדובר במעשים חמורים כאשר ספק רב אם בית המשפט יתערב בעונש שהושת על המערער; וגם אם כן, קשה להלום שעונש המאסר בפועל, גם אם יקוצר, יומר בעבודות שירות.

4. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה ולאחר שהוספתי ושמעתי את באי-כוח הצדדים, סבורתני כי יש מקום להורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהוטל על המבקש, על מנת לאפשר לו למצות את זכות הערעור. אמת, ככלל נאשם שהורשע בדין שומה עליו לרצות את עונשו מיד עם מתן גזר הדין, ועיכוב ביצוע העונש מהווה חריג. דומה כי גם אין חולק כי המעשים במקרה דנן הם חמורים, כפי שתואר בתמצית לעיל. ואולם, מנגד עומד גילו הצעיר של המבקש שהוא כיום כבן 19 וזו לו פעם ראשונה שהוא נדרש לרצות מאסר מאחורי סורג ובריח. לא רק זאת, אלא שמתברר כי בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 26.5.2016, לאחר שהוכרע דינו של המבקש והוא הורשע על פי הודאתו, בהסכמת באי כוח הצדדים בוטל האיזוק האלקטרוני שבו היה נתון המבקש; ובית משפט הורה על מעצר בית תוך שאיפשר למבקש לצאת לעבודה בשעות, בתנאים ובערבויות, כפי שפורט באותה החלטה (כבוד הנשיא א' פרקש; מ"ת 37287-07-15). מאז אותה החלטה חלפה כמחצית השנה ואין טענה כי המבקש הפר איזה מהתנאים שנקבעו.

התוצאה היא שאני מורה על עיכוב ביצוע רכיב המאסר בפועל בגזר הדין עד להכרעה בערעור. למען הסר ספק רכיב הפיצוי איננו מעוכב. תנאי השחרור והערבויות כמפורט בהחלטה מיום 26.5.2016 שנזכרה לעיל, ייוותרו בעינם.

ניתנה היום, כ"ו בחשוון התשע"ז (27.11.2016).
